

OVER DIVERSE RUWE DIAMANTEN IN HET HERNIEUWDE MARIA MAGDALENA ONDERZOEK

Poort van de goddelijk zachte vrouwelijke Energie
Olieverf schilderij van kunstenares Willeke Hendriks zie www.healingart.nl

Inhoud:

DE DROOM

DE EERSTE RUWE DIAMANT: de verbinding tussen Isis en Maria Magdalena

DE TWEDE RUWE DIAMANT: Het respect voor de vrouw van Jezus ook wel Issa genoemd

DE DERDE RUWE DIAMANT: Over de kinderen van Miryam de Migdala en Yeshua

DE VIERDE RUWE DIAMANT: Jezus als Zoon van de Mens of als Zoon van God?

DE VIJFDE RUWE DIAMANT: Overleefde Jezus de kruisdood?

Terug van weggeweest. Jullie hebben al weer een tijd lang niets van mij gehoord, dit omdat ik druk was met onderzoek naar Maria Magdalena voor de lezingencyclus voor Kunst Maakt Gelukkig van Karin Haanappel. In het volgende bericht ik jullie over de pareltjes of beter de diamanten die ik opduikelde uit het stof der eeuwen. Ik ben Karin Haanappel dankbaar dat zij mij uitnodigde voor deze zes lezingen, want tijdens de voorbereidingen voor iedere lezing kwamen er antwoorden op vragen als: wat is de Esseense achtergrond van Jezus en Maria Magdalena? Wat is de verbinding van de Egyptische Essenen met de Egyptische gnostici? Is er een verbinding tussen de Essenen en gnostici? Wie is de Meester of de Prins van de Wereld en zijn gevallen engelen? Hoe zit het met de reizen van Jeshua: was hij in Engeland, was Maria Magdalena in Engeland? Waren ze beiden in India? Hadden ze biologische kinderen (iets dat door de Laconneau-Traditie ontkend wordt)? Hoe zit het met Judas, verrader of ingewijde? Overleefde Jezus de kruisiging (iets dat ook door de Laconneau-Traditie ontkend wordt)? en dan de hamvraag: Wat is de essentie van Miryam's boodschap voor ons nu? Op sommige vragen ga ik in deze nieuwsbrief in ... Ik kreeg er een droom over: I had a dream...

DE DROOM

Synchroniciteit. Middenin de voorbereidingen voor lezing 5 in begin februari voor Kunst Maakt Gelukkig, krijg ik een droom. Ik vertel er de cursisten over tijdens de lezing van zondag 6 februari en schrijf er korte tijd later een blog over voor Humanity Rising. Mijn droom gaat over ruwe diamanten en terwijl ik mijn droom doorvors en innerlijk verwerk, stuurt kunstenares Willeke Hendriks mij een schilderij getiteld: De Poort van de zachte Vrouwelijke Energie. De vrouwenfiguur is in hartvorm geschilderd en draagt een diamant in haar baarmoeder. Wat een synchroniciteit en daarom neem ik het schilderij hier met haar toestemming op. Zij zijn geïnspireerd geschilderd en dragen energie over.

Wat is het geval: ik ben nu al 50 jaar aan het studeren op Jezus, Maria de Moeder en Maria Magdalena en ben continu vragen blijven stellen. Je leert kritisch naar je bronnen te kijken. Welke bronnen zijn er? Door wie zijn ze opgeschreven en met welke agenda? Tot voor kort was er in mij altijd die innerlijke onzekerheid over de vele open plekken en leemtes. Maar sinds het bestuderen van het evangelie van Miryam is het net alsof de losse eindjes als door een magische hand in elkaar geweven worden. Dit proces wordt sterk versneld tijdens de voorbereidingen van de zes lezingen die verdieping bieden aan het boek en die per keer 2.5 uur voorlezen van de Nederlandse vertaling en uitleg beslaan (!). Met de vragen daarna zijn we 3 uur bezig, van 11.00-14.00u! Eindelijk, eindelijk, laten de puzzelstukjes zich ondanks de vele ontbrekende stukjes toch tot een geheel samenvoegen. Ik kan, omdat ik mij innerlijk sterk verbonden voel en daardoor dieper inzicht in de stof geschonken krijg, de achterkant van het patroon, zoals dat 2000 jaar geleden geweven werd, eindelijk zien. Ik begrijp mijn rol beter in het hier en nu. Wat een geluk, wat een dankbaarheid. Dit nieuwe onderzoek geeft mij vleugels en tegelijkertijd voel ik vaste bodem onder de legpuzzel met de vele ontbrekende stukjes. En dan krijg ik die droom.

De Droom. Ik droom dat ik voor een hele grote zandbak zit, eromheen zitten moderne mensen, die hangen in ligstoelen en toekijken. Het lijken me engelen in gedaantes van jonge, oplettende, moderne mensen. Ik krijg de opdracht om met een tuinschepje in de vele bergen met zand te zoeken naar ruwe diamanten. Ik doe wat mij gevraagd wordt, zonder maren of zeuren. Ik begin gewoon. Wie schetst mijn verbazing dat zich reeds bij in eerste schepje zand brokken ruwe wat gelige en ondoorzichtige diamanten aftekenen. Ik spreid het zand uit op de bodem naast de grote bak en haal ze eruit. Kleine flintertjes schitteren in de zon en ook die selecteer ik. Ieder schepje levert diamanten op, ruwe, ongepolijste brokken, grotere, kleinere en dunne flinters. Wat een oogst. Dan is de droom afgelopen.

*De opstanding van Maria Magdalena
van kunstenaar Willeke Hendrikx, zie www.healingart.nl*

De opstanding van Maria Magdalena. Willeke Hendrikx stuurt mij mét de diamantenvrouw ook een afbeelding van het schilderij *De opstanding van Maria Magdalena*. De gevonden diamanten maken

dat Maria, die gepokt en gemazeld is in de patriarchale geschiedschrijving, nu, na 2000 jaar haar stem verheft en opstaat uit haar stilzwijgen. Opnieuw gaat zij de uitdaging aan om – via de onzichtbare van Moeder Wijsheid of de Heilige Geest – de mensheid de diepte en de essentie van de boodschap van Jeshua en Miryam te laten begrijpen. Tweeduizend jaar geleden was de mensheid er nog niet aan toe om de essentie te begrijpen. Maar wij zijn tweeduizend jaar verder, de frequentie van de mensheid en Moeder Aarde is gestegen vergeleken met dat dieptepunt van duisternis. Met de vele lichtende vrouwen zijn ook mannen aan het ontwaken en transformeren. Dáárom wordt Miryam's evangelie pas in 2010 aan ons teruggegeven: opdat wij nu eindelijk gaan begrijpen waar het werkelijk om gaat.

DE EERSTE RUWE DIAMANT: de verbinding tussen Isis en Maria Magdalena

Is er een verband tussen Isis en Maria de Magdaleense? Het antwoord is JA. Bekend is de verbinding met de Egyptische nieuwjaarsdag op 22 juli, het moment dat de ster Sirius aan de horizon opkomt. Dan rijst ook het Nijlwater en vloeit over de uitgedroogde akkers. De verbinding tussen de opkomst van Sirius en 22 juli als Nieuwjaarsdag vind je buiten Egypte in Soemerië, Kreta en waarschijnlijk ook het eiland Malta (Zie *Maria Magdalena Ontsluierd*, p. 534). Wat is dan die relatie met Maria de Magdaleense? Wel, de kerkelijke feestdag van Maria Magdalena valt ook op 22 juli en dat is geen toeval.

Maar wellicht is er nog een verband... Bestaat de mogelijkheid dat Miryam de Migdala, geboren en getogen in Judea, een Isis-tempel in Egypte heeft bezocht en daar mogelijk zelfs is opgeleid? Kan zij daar onderricht zijn in de hogere mysteriekennis, inwijdingskennis die later zo duidelijk in de gnostische traditie, met name in Egypte, terugkomt? Niet voor niets is de Nag Hammadi-bibliotheek die veel gnostisch-christelijke of te wel vroeg-christelijke mysterieteksten bevat, gevonden in Egypte. De kennis van de Egyptische mysteriën lijkt hier naadloos over te vloeien in die van de Egyptische gnostici. Opvallend is dat de Esseense beweging na het optreden van Jezus en Maria de Magdaleense zogenaamd in het niets lijkt te verdwijnen. Echter, deze verdwijnt niet maar gaat op in een andere stroming, namelijk die van de vroeg-christelijke gnosis.

Hier zie je een foto van een gereconstrueerde tempel van Isis te Pompeï, herbouwd na een aardbeving in 62 en onder lava begraven tijdens de eruptie van de Vesuvius in 79.

Nooit te oud om te leren. Lang hield ik – buiten de symbolische – een duidelijke relatie tussen Isis en Maria de Magdaleneense niet voor mogelijk. Maar onlangs bij de voorbereiding van lezing 4 op 9 januari 2022, de vierde van de serie van zes lezingen die ik voor Kunst maakt Gelukkig geef, heb ik mijn visie hierop moeten herzien. Ik dook opnieuw in antieke bronnen. Wat bleek? De mobiliteit van de Essenen, een groepering waartoe Miryam mijns inziens heeft behoord, was internationaal veel sterker dan ik tot dusver aangenomen had. Onderzoek doen is voortdurend bijleren... en dus wil ik mijn mening bijstellen...

Onderlinge mobiliteit. Ik wist dat er contact is geweest tussen de Hebreeuwse Essenen bij Alexandrië in Egypte en die in Palestina en Syrië. Onlangs kwamen mij bepaalde passages van de antieke ooggetuige Philo van Alexandrië, leider van de Hebreeuwse gemeenschap in Alexandrië, en de historicus Flavius Josephus, opnieuw onder ogen. Beiden beweren dat de Essenen wijdverspreid waren over de toen bekende wereld en overal hun vestigingen hadden en... nog belangrijker: zeer mobiel waren. Alexandrië was hun oudste en grootste vestiging; de Hebreeuwse gemeenschap te Alexandrië was nauw verbonden met de vestiging van de Therapeuten of genezers zoals de Essenen zich in Egypte noemden, aan het meer van Mareotis, vlakbij Alexandrië.

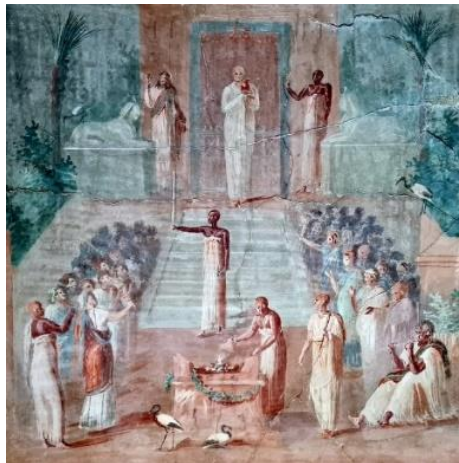
De Eerste Tempel-traditie is duidelijk aanwezig in Egypte. Vanaf 160 v. Chr. wordt er in Leontopolis, 150 km ten noorden van het huidige Caïro, een Hebreeuwse tempel gebouwd met hogepriester Onias aan het hoofd. Dit is een tempel in de traditie van de Eerste Tempel van vóór de Babylonische Ballingschap, van vóór de bewerking van de heilige teksten, van voor de Tweede Wet waar Jeshua zich tegen verzet (*Van Venus tot Madonna*, 434). In deze Eerste Tempel-traditie is Vrouwe Wijsheid bekend als heilige Geest. Hier gaat het om de theosis, dat wil zeggen om via een hemelreis een te worden met de spirituele werelden die zich *vanaf* de voor ons nog niet zichtbare vijfde dimensie uitstrekken (Zie *Maria Magdalena Ontsluierd*, 74). Ook in Boven-Egypte zijn er bewijzen voor de Eerste Tempel-traditie, waarin dat God de Vader en God de Moeder, bekend onder andere name, samen gekend zijn (*Van Venus tot Madonna*, 429-34).

Dubbel leiderschap. De antieke ooggetuige Philo van Alexandrië (30 BC-45 AD) schrijft dat de Egyptische Essenen een dubbel leiderschap kennen van **de Maria** en **de Mozes**; vrouwen en mannen zijn elkaar gelijkwaardig. Zie *Maria Magdalena Ontsluierd*, 77 en het Appendix. De internationale Essenen kennen naast God de Vader een God de Moeder en dit godsbeeld weerspiegelt zich opnieuw in gelijkwaardig vrouwelijk en mannelijk leiderschap, zoals ook Jeshua en Miryam als Palestijnse Essenen dat kennen.

God de Vader en God de Moeder bij Edmond Bordeaux Szekely. Ter voorbereiding van lezing 4 neem ik de Esseense teksten door die in 1923 teruggevonden zijn in de geheime archieven van het Vaticaan door de onderzoeker Edmond Bordeaux Szekely. Er zijn parallellen met de woorden van Jeshua en Miryam de Migdala. Het gaat in deze Esseense teksten over God de Vader én God de Moeder, precies zoals in de latere gnostische vroeg-christelijke teksten. Het gaat over het wakker worden en opstaan uit duisternis, het gaat over de hemelreis, het gaat over het bewandelen van De Weg. Allemaal aspecten die ook terugkomen in de woorden van Essenen als Jeshua en Miryam.

De antieke mysteriën gaan over transformatie-processen. Er zijn tal van parallellen tussen de Isis-hymnes en de teksten over Wijsheid of God de Moeder uit de in Boven-Egypte teruggevonden Nag Hammadi-bibliotheek. Isis was de grote godin van de antieke wereld, bekend onder vele namen. Mysteriën waren topsecret en niemand mocht er iets over loslaten. De hogere mysteriën gingen over transformatie. Isis bracht Osiris opnieuw tot leven; in de oude Hebreeuwse eerste tempel maakten mensen een hemelreis en werden getransformeerd tot Nieuwe Mens. Maria de Magdaleense was de eerste die de opgestane en getransformeerde Jeshua ontmoette. Zij vragen ons nu hun voorbeeld te volgen en Dezelfde Weg te gaan.

Hebreeuwse meisjes naar Egypte. Essenen en de eerste tempeltraditie kunnen in de tweede tempelperiode, vanaf de 6^e eeuw v. Chr., in Judea alleen in het *verborgene* voortbestaan. Het ligt dus voor de hand dat intuïtief begaafde jonge meisjes uit Judea zoals Maria de moeder van Jeshua en Miryam de bruid van Jeshua, hun opleiding in de heelkunde niet in het eigen gepatriarchaliseerde land kunnen genieten. Daarvoor worden ze naar het veel vrijere Egypte gestuurd met de vele Esseense vestigingen. Daar zijn zij onderricht in de hogere Isis-mysteriën, die te maken hebben met transformatie van een lager bewustzijn naar een hoger. Met deze kennis hangen de latere gnostische mysteriën rechtstreeks samen. De zalvingen die Miryam Jeshua geeft, duiden hier ook op.

De patriarchalisering. Dit beroemde fresco van een Isis tempel uit Herculaneum in Italië uit 62-79 AD stamt uit een tijd dat de ceremoniën in de Isis-tempel gepatriarchaliseerd zijn; centraal staat boven aan de trappen de mannelijke hogepriester, duidelijk kaal en daarom man. In zijn handen houdt hij de bokaal met het heilige water. Onderaan een altaar staan twee koren opgesteld die gezangen aanheffen daarbij begeleid door musici met slaginstrumenten (sistrum) en een fluit.

Over de universele Isis, de Hebreeuwse Wijsheid en Maria de Magdaleneense als dochter van Wijsheid. Ik stel me voor hoe oorspronkelijk op de trappen de hogepriesteres haar gezangen voor Isis heeft aangeheven. Net zoals men in Esseens-Hebreeuwse gemeenschappen in Egypte, Palestina en Syrië later opnieuw gezangen zal aangeheven hebben voor Wijsheid, in Egypte in het openbaar, maar in Judea in het verborgene, onzichtbaar en onhoorbaar voor de patriarchale farizeeën en

wetsgeleerden, die niets meer van God de Moeder, de Heilige Geest, willen weten. Onder de tempels van Egyptische godinnen zijn gangenstelsels met donkere kamers gevonden waar men zich overgaf aan transformatieprocessen. Transformatie is een hoofdthema in vroege gnostisch-christelijke teksten en Miryam is daar een specialiste in getuige de beschrijvingen van haar hemelreis zowel in het Evangelie naar Maria (Magdalena) en het Evangelie van Miryam de Migdala. Zie *Maria Magdalena Ontsluierd*, 463 en verder. Er liggen tal van nu nog ieuwatt schimmige verbindingen. Maar ik ben overtuigd dat de kosmos onze vragen zal beantwoorden. Wanneer wij His-Story aanvullen met Her-Story zullen deze verbindingen niet meer te missen zijn, ook voor de kritische ratio. En dan komt mét de teruggevonden Wijsheid ook haar universele transformatie-kennis vrij. Want daar gaat het Hier en Nu om!

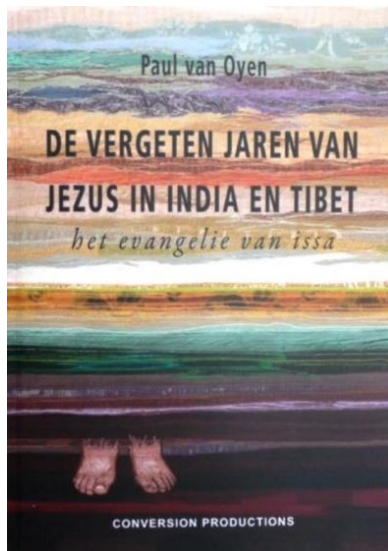
DE TWEDE RUWE DIAMANT: Het respect voor de vrouw van Jezus ook wel Issa genoemd

Volgens tal van bronnen zou de jonge Jezus niet alleen naar Engeland zijn afgereisd, maar ook een grote reis ondernomen hebben naar het oosten. Hier bestaan tal van betrouwbare getuigenissen en bronnen over. Filosoof Paul van Oyen publiceerde hierover in 2010 het boek: *De vergeten jaren van Jezus in India en Tibet. Het evangelie van Issa*. Jezus' reis naar het Oosten voert volgens van Oyen naar India, Nepal en Tibet. Hier laaft hij zich aan de wijsheidsbronnen van de Jains, de hindoes en de boeddhisten. De terugreis voert over Perzië en de traditie van Zoroaster.

Het Evangelie van Issa en het respect voor de vrouw. In het evangelie van Issa is Jezus of te wel Issa vanaf h 9 weer terug in Palestina. Hier krijgt hij in h 11 te maken met tegenwerking van spionnen van Pilatus. In h 12 volgt dan zijn grote rede over het respect voor vrouwen, zie in de van Oyen uitgave p. 83-85. In vers 8 volgt:

“Op dat moment werd een oude vrouw die bij de mensen om Issa heen was gaan staan om hem beter te horen, ruw weggeduwd door een van de vermomde spionnen, die voor haar ging staan. Issa zag dat en zei: ‘Het past een zoon niet om zijn moeder weg te duwen om de plaats in te nemen die haar toebehoort. Wie geen eerbied heeft voor zijn moeder – zij is het heiligste wezen na God – is de naam van ‘zoon’ niet waardig.’”

Daarna volgen verzen die mij - terwijl ik ze tijdens lezing 5 van de pagina in de PP presentatie voorlas - de tranen in de ogen brachten. Hoe toepasselijk om ze ons te herinneren nu wij tegen 8 maart, Internationale Vrouwendag 2022, aanlopen. Issa vervolgt met de volgende verzen (in selectie).

10. “Luister naar wat ik jullie te zeggen heb: ‘Eerbiedig de vrouw, want zij is de moeder van het universum; alle waarheid van de goddelijke schepping is in haar aanwezig.
11. Zij is de grondslag van alles wat goed en schoon is zoals zij ook de kiem in zich draagt van leven en dood. Het hele bestaan van de mens is van haar afhankelijk, want zij is zijn natuurlijke en morele steun bij alles wat hij doet.
14. Evenzo geldt: heb jullie vrouwen lief en respecteer hen, want zij zijn de moeders van morgen en daarna de grootmoeders van een hele natie.
16. Wees toegeeflijk tegenover een vrouw. Haar liefde maakt een man edel en maakt zijn hart, dat hard geworden is, weer zacht, haar liefde temt het wilde beest in hem en maakt van hem een lam.
18. Laat mij dus zeggen dat na God jullie beste en liefste gedachten moeten uitgaan naar jullie vrouw en de vrouwen in het algemeen, want de vrouw is voor jullie de goddelijke tempel waar je op de meest gemakkelijke en eenvoudige manier gelukkig kunt zijn.
20. Sta niet toe dat zij vernederd wordt; door haar te vernederen, vernederen jullie jezelf en dan verlies je het gevoel van liefde. Zonder liefde kan er niets bestaan hier op aarde.
21. Bescherm je vrouw opdat zij jou en jouw hele gezin kan beschermen. Alles wat je voor jouw vrouw doet, voor jouw moeder, voor een weduwe of voor een andere vrouw die in moeilijkheden verkeert, doe je voor jouw God.”

Tot zover deze verzen uit het Evangelie van Issa. Voor mij vormen deze verzen een toegangspoort naar hoger bewustzijn in een internationale wereld van onkenbaar vrouwen- en kinderleed. Beschaving meet je af aan de manier waarop volkeren met vrouwen, kinderen en ouderen omgaan. Hoe beschaafd in onze wereld, anno 2022?

PS Zie voor het antwoord *Vrouw Holle en de verborgen wijsheid in sprookjes*, 521 -529, met info over de diverse wereldtijdperken, het gouden, zilveren, koperen en ijzeren tijdperk of Kali yuga.

DE DERDE RUWE DIAMANT: Over de kinderen van Miryam de Migdala en Yeshua

De Laconneau-Traditie - in het Frans La Tradition - leverde het Evangelie van de Geliefde Metgezellin vanaf middeleeuws Kathaarse tijden over. Mij is ter ore gekomen dat mét de tekst de erfenis en rituelen van deze groep via mondelinge contact zijn overgeleverd. Het ging en gaat tot op de dag van vandaag dus van mond tot oor. En dat via de vrouwelijke lijn, omdat vrouwen vroeger minder in de openbaarheid traden dan mannen en zo La Tradition veiliger overgeleverd kon worden. Het ging en gaat dus van vrouwenmond tot vrouwenoor. En die oren waren van jonge meisjes die vanaf hun pubertijd soms meer dan tien jaar in de Kathaarse traditie werden opgeleid. Ik heb begrepen dat Jehanne de Quillan dit proces zelf ook heeft doorlopen.

Bekend is dat de Laconneau-Traditie zich verzet tegen de tsumani van populair-wetenschappelijke boeken over de bloedlijn van Maria Magdalena in vorstenhuizen in Frankrijk, Engeland en elders; die bloedlijn zou lopen via de biologische kinderen, die uit het huwelijk van Miryam en Jeshua zouden zijn voortgekomen.

Piero della Francesca. De Ontmoeting van de Koningin van Sheba en koning Salomo.

Hadden Miryam en Yeshua kinderen? Misschien is jou opgevallen dat Miryam in haar evangelie wél spreekt over haar huwelijk met Jeshua maar niets over eventuele kinderen. Dit wordt door La Tradition benadrukt. Toch zijn Barbara Thiering, Laurence Gardner, Anne Baring en ook ik ervan overtuigd dat er één of meerdere kinderen uit dit huwelijk voortkwamen (*Zie Maria Magdalena Ontsluierd*, 123, 340, 554 en 568).

De afwijkende zienswijze van de Laconneau-traditie. Het Evangelie van de Geliefde Metgezellin is zoals gezegd van middeleeuwse tijden af in een Kathaarse gemeenschap doorgegeven. Deze gemeenschap bestaat tot op de dag van vandaag en heeft Miryam's evangelie in 2010 aan de wereld teruggegeven. De groep, die alleen uit vrouwen bestaat, was en is over publicatie sterk verdeeld, conservatieven waren en zijn tegen, progressieven voor. Echter, de meer liberale groep, die sterk op openbaarmaking aandrong, heeft doorgezet. Waarom? De voornaamste beweegreden was dat men tegengas wil bieden aan al die in hun ogen uiterst verwerpelijke New-Age boeken, die er voetstoots van uitgaan dat Miryam en Jeshua seksuele partners waren en kinderen hadden. Zie de bloedlijntheorie in *Holy Blood, Holy Grail*, de boeken van Margaret Starbird, Laurence Gardner en Anne Baring, zie hierover *Maria Magdalena Ontsluierd*, p. 31. Men wilde de wereld de waarheid tonen. Het antwoord was de publicatie in 2010.

Wel een paar, maar geen kinderen. Onlangs is mij ter ore gekomen dat de Laconneau-Traditie wél erkent dat Miryam de Migdala en Jeshua officieel getrouwd waren, maar dat zij zich voor 200 % verzet tegen de aanname dat zij biologische kinderen hadden. Dit ondanks het feit dat ik zelfs al in mijn proefschrift uit 1989 heb gesteld dat elke Joodse rabbi getrouwd was en dat trouwen en kinderen verwekken min of meer een plicht was in de joodse wet. Er zijn tal van huidige wetenschappers zoals Marcel Messing en John van Schaik die staande houden dat het paar Jezus en Maria Magdalena geen kinderen hebben gehad en dat hun intieme relatie niet seksueel maar alleen *spiritueel* is geweest; het zou dus gaan om een Platonische relatie zonder kinderen. Lang heb ik deze visie als achterhaald en ouderwets beschouwd. Ik zie niet in wat er mis is met heiligende seksuele relaties, gebaseerd op oeroude kennis van het linkerpad. Zie hierover *Vrouw Holle en de verborgen Wijsheid in sprookjes*, 575-78. Ik voegde mij aan de andere kant van het relationele spectrum, bij Margaret Starbird en de vele andere auteurs, aanvankelijk voornamelijk dames: allen personen die zich sterk maken voor heilige seksuele relaties in een *hieros gamos* of *heilig huwelijk*.

De Engelse vertaling. Deze kwestie of er biologische kinderen zijn geweest, speelt opnieuw bij het vertalen van *Maria Magdalena Ontsluierd* in het Engels. Opnieuw wordt er vanuit de Laconneau-Traditie bedreigd met juridische procedures wanneer ik het evangelie van Miryam zou gebruiken om mijn eigen stokpaardjes te berijden. Opnieuw moest ik het in juni door mij in het Engels vertaalde manuscript *Mary Magdalene Unveiled* herschrijven om aan een nieuwe eis van maximaal 800 geciteerde Engelse woorden uit Miryam verzen te voldoen. Ondanks het vele extra werk voel ik geen boosheid, ik heb begrip voor hun beschermende houding en ben hun dankbaar voor alles wat ze wél gedaan hebben. Maar hoe zit dat met hun 'dogma' over de kinderloosheid van het voornoemde paar? Bij de voorbereiding van de zes lezingen voor *Kunst Maakt Gelukkig* dook ik opnieuw in de bronnen.

[9.6b, *Maria Magdalena Ontsluierd*, p. 352] *De Intocht van Jezus in Jeruzalem*, 19e eeuwse icoon uit het Toplou klooster in Kreta. Ook hier staat, net als op veel andere intocht-iconen, Maria Magdalena in het bruin-rood. Zij heeft, zoals zo vaak voorkomt, een kind in een knalrood habijtje aan de hand.

Barbara Thiering over de kinderen. Wat waren we aanvankelijk blij met de visie van Barbara Thiering in haar boek *Jesus the Man*. Zij gaat ervan uit dat na een lange cyclus rituelen de verloving van MM en Jezus bezegeld is in juni van het jaar 30 te Kana, met daarna het eerste huwelijk en zalving in september 30 en het tweede huwelijk en zalving in maart 33.

In maart 33 zou Maria Magdalena zwanger geweest zijn van haar eerste kind. Ze zou in september 33 een dochter Tamar of Sarah gebaard hebben (zie Appendix *Maria Magdalena Ontsluierd*, 554, 568). Het paar zou in juni 37 een zoon Jezus Justus hebben gekregen en in maart 44 een tweede zoon.

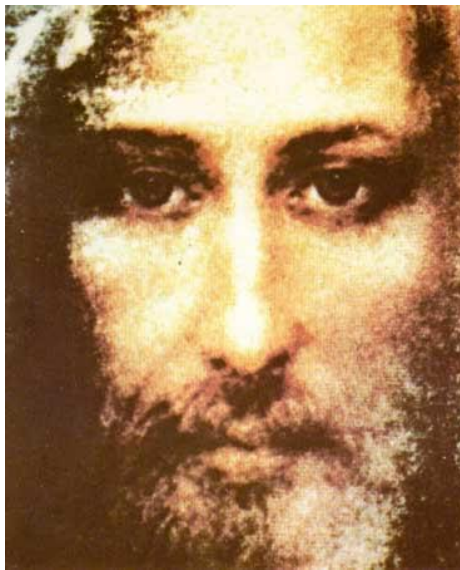
Nieuwe inzichten. Nu ik mij opnieuw in de stof verdiep, ontdek ik dat Jezus en Maria Magdalena zeker tot de Essenen behoorden, maar als Nazorenen veel ruimere en ook uiterst spirituele opvattingen hebben gehad dan de veel striktere en huwelijksopvattingen van de Qumran-Essenen, waarvan Flavius Josephus spreekt; opvattingen die ook te vinden zijn in bepaalde teksten uit de Dode Zee Rollen uit Qumran. Maar juist die verruiming van het Esseense perspectief maakt het nodig het optreden van Jezus en Maria Magdalena opnieuw te bezien. Golden de algemene Esseense regels wel voor dit bijzondere paar, waarvan de vrouw waarschijnlijk intense banden met Egypte onderhield dan men in de Judese tweede tempel traditie ook binnen de strengere Qumran-Essenen aanvaardbaar vond?

Wordt vervolgd. Dit alles vergt nieuw onderzoek. En hiermee maak ik geen knieval naar de Laconneau-Traditie. Maar er bestaat een kans dat ik de conclusies van Barbara Thiering, Laurence Gardner en Anne Baring te makkelijk heb gevolgd, conclusies die zich met name baseren op de antieke auteur Flavius Josephus en wat usance was onder de elite van de Judese Qumran-Essenen, mensen die sterk in bepaalde, uiterst patriarchale en vrouwvijandige Judese tradities stonden. Nog altijd ligt in mijn boekenkast het boek *The Mystery Tradition of Miraculous Conception. Mary and the Lineage of Virgin Births* te wachten op nader onderzoek. Het is het nieuwste boek van mijn Amerikaanse collega en vriendin dr. Marguerite Rigoglioso over de partheno-genetische of niet-geslachtelijke voortplanting bij hoogontwikkelde priesteressen. Waar dit alles mij brengt, ligt in de schoot van Moeder Wijsheid en haar dochter Maria Magdalena. Dat weet ik nu nog niet... Maar natuurlijk houd ik jullie op de hoogte.

DE VIERDE RUWE DIAMANT: Jezus als Zoon van de Mens of als Zoon van God?

De Zoon van de Mensheid. Miryam spreekt vrijwel over Jeshua als Zoon van de Mens(heid) en niet als Zoon van God. Johannes spreekt over Zoon van God, ja zelfs de *eniggeboren* Zoon van God. Daarmee bouwt hij een enorme kloof tussen de aardse mensen en de eniggeboren en unieke Zoon van God. Hoe kun je een Zoon van God volgen als jij jezelf een aardse zondige mens beschouwt? Echter, er gaan steeds meer stemmen op om het Griekse *monogenes* bij Johannes **niet** te vertalen met 'eniggeboren', 'enige' en 'unieke'. Het Grieks bij Johannes 1:18 en 3:18 geeft *monogenes* of in het Latijn *unigenitum* of in het Engels *only begotten*. De moderne vertaling van *monogenes* is 'uit eenheid geboren'. De Zoon is uit Eenheid geboren. In feite zijn wij allen de kinderen van God, de zonen en dochters van God. Wij kwamen uit eenheid, vielen in het fysieke van 3D, vielen in slaap, ontwaken en gaan op weg naar de Eenheid, waar wij uit geboren zijn.

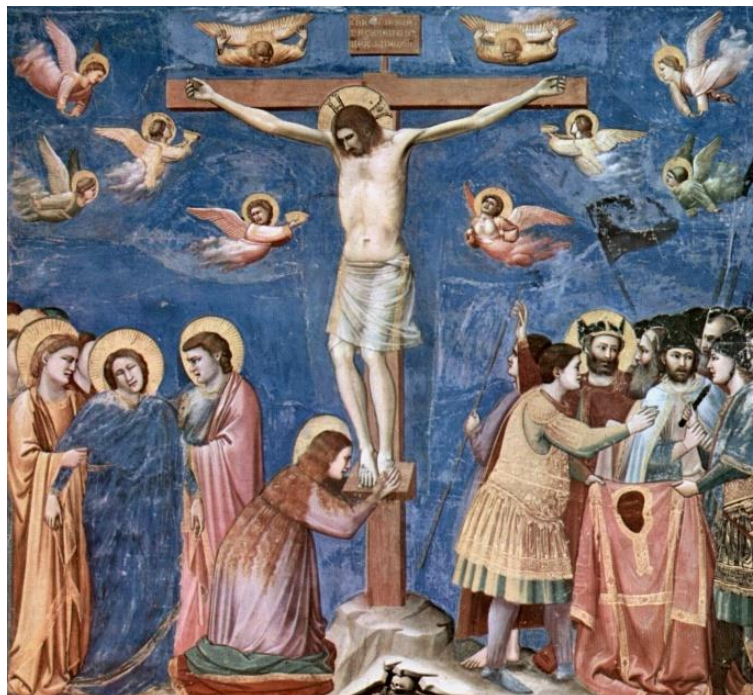
Jeshua als avatar. De Laconneau-Traditie ziet Jeshua niet als de *eniggeboren* Zoon van God. Nee, men verzet zich tegen vergoddelijking van de Godmens Jezus. Wij weten dat Jezus onder hellenistische invloed is uitgegroeid tot een God(mens). Tegen vergoddelijking van Jezus zijn ook de directe Nazorese volgelingen, de mensen van De Weg. Jezus is in hun ogen een profeet. Dit komt overeen met de Hebreeuwse-Aaramees-Syrische traditie waarin de Messias als *profeet* wordt gezien. Dus de visie van Jezus als profeet komt terug in het Evangelie van Miryam, in het Hebreeuwse christendom en later in de Koran. In een gesprek maakte Jehanne de Quillan duidelijk dat de Laconneau-Traditie Jezus ziet als een avatar en een Zoon van de Mensheid. Maria en Yeshua zijn voorgangers, een soort oudere broer en zuster van de mensheid. Zij komen als verlichte mensen de mensen De Weg wijzen naar het Licht.

DE VIJFDE RUWE DIAMANT: Overleefde Jezus de kruisdood?

De Laconneau-Traditie en de kruisiging. De Laconneau-Traditie - in het Frans La Tradition - is absoluut zeker dat Jeshua sterft aan het kruis. Door te sterven en weer op te staan bewijst Jeshua dat hij in staat is zijn fysieke lichaam om te vormen tot een lichtlichaam. Hij laat de mensheid zien hoe het fysieke in licht kan worden omgezet en dat in de volle openbaarheid van het grote publieke wereldtoneel en niet in de oudere mysteriesetting van een kleine groep uitverkorenen. Dít is naar mijn mening de essentie van de gecombineerde missie van Jeshua en Maria Magdalena. En ook de Laconneau-Traditie ziet het optreden van Miryam en Jeshua als nieuwe stap in de evolutie van het bewustzijn van de mensheid.

Maar zou het kunnen dat Jezus na zijn kruisiging doorleeft omdat hij nog een andere missie te vervullen heeft, ver buiten de oostelijke grenzen van het Romeinse Rijk? Zou het kunnen dat het om deze reden belangrijk is dat hij in leven blijft?

Giotto, fresco uit de Scrovegni Kapel, de Kruisiging, 1300.

De kruisdood in tal van gnostische teksten. Al tijdens het schrijven van mijn proefschrift in de 80er jaren, leerde ik dat gnostische leraren en hun discipelen het niet eens zijn met de latere orthodoxe opvatting dat Jezus lijdt en sterft aan het kruis onder Pontius Pilatus en na drie dagen opstaat. Ik kom dan al in aanraking met verschillende Nag Hammadi-teksten die onder invloed staan van diverse stromingen binnen de *docetische* christologie. Samen vormen deze docetische teksten een behoorlijk lange lijst. Ook in het onlangs teruggevonden evangelie van Judas, gepubliceerd in 2006, heeft 'de Zoon van God' niet aan het kruis geleden, omdat het stoffelijke lichaam slechts als een tijdelijke omhulling (een soort schijnlichaam, vandaar het Griekse woord *docetisch*) van het geestelijke lichaam gezien wordt. In de apostolische traditie verzoent de kruisiging van Jezus de zondige mens met God. Maar gnostici zijn het erover eens dat redding niet ligt in de kruisdood maar in de verlossende *woorden* van Jezus over het Koninkrijk dat in je is. Hij transformeert zijn materiële lichaam in een lichtlichaam dat hierna eeuwig leeft. Het is dit verlossende voorbeeld dat nagevolgd kan worden. En niet het zelfgezochte lijden dat voortvloeit uit extreme ascetisme van de martelaar met de overdreven afkeer van bezit, een vaste woonplaats en het huwelijk.

Zijn er niet-christelijke bronnen over Jezus die het kruis overleeft? Het is goed mogelijk dat de jonge Jezus samen met zijn – volgens de informatie van de Talmoed – oudoom of oom Joseph van Arimathea op reis is gegaan. Dit doet hij met zijn oom, de broer van moeder Maria, maar af en toe gaat zijn moeder Maria mee op reis naar het westen, naar Alexandrië en verder om uiteindelijk aan te meren in Groot-Brittannië. De jonge Jezus gaat ook oostwaarts naar Babylon en verder naar Kasjmir in India. Zijn familie handelt in koper en tin en heeft een wijdverbreid handelsnetwerk van Kasjmir tot Groot-Brittannië, waar belangrijke tinmijnen zijn. Volgens hindoeïstische, boeddhistische en islamitische bronnen heeft Jezus zijn kruisiging overleefd (Zie *Maria Magdalena Ontsluierd*, p. 563 n 2 voor overzicht). Er is zelfs een vers in de lange soera 4 van de Heilige Koran dat stelt dat de Joden aangenomen hebben dat hij aan het kruis stierf, maar dat dit niet waar is. Volgens de Koran sterft de profeet Jezus dus niet aan het kruis.

Ook na de kruisiging onderneemt de volwassen Jezus reizen naar het oosten. Het historische bewijs voor deze reizen lijkt overvloedig aanwezig te zijn. Jezus heeft veel gereisd; dat betekent dat Jezus geworteld is in internationale wijsheidsleringen van oost en west. Dat maakt hem tot een universele wijsheidsleraar. Af en toe wordt vermeld dat een zekere Maria hem vergezelt op een reis naar het oosten.

Wat zegt Miryam over de kruisiging? In de canonieke evangeliën én het evangelie van Mirjam rijzen verschillende vragen over de mogelijke dood van Jezus/Jeshua:

- * Heeft Jezus verdovende vloeistof gedronken? In de synoptische evangeliën weigert hij te drinken. Maar zowel in het Evangelie van de Geliefde Leerling alias Johannes als in het Evangelie van de Geliefde Metgezellin of Miryam drinkt hij dit wel.
- * Waarom worden Jezus' benen niet gebroken zoals wel gebeurt bij de twee andere gekruisigden?
- * Heeft de mogelijk verdovende drank hem buiten bewustzijn gebracht, heeft deze hem in coma gebracht? Beweegt en ademt hij daarom niet meer? Soms blijven gekruisigde mensen acht of negen dagen lang in leven aan het kruis. Kruisiging is normaal gesproken een langdurige marteling. Beleeft Jezus een uittredingservaring en beoefent hij samadhi, nu hij niet meer ademt of beweegt? Kan hij deze technieken geleerd hebben in zijn jonge jaren tijdens zijn reizen naar het Oosten?
- * Jeshua buigt zijn hoofd en in de tekst van Miryam geeft hij de geest vervolgens *niet* terug. Waarom is dat? Waarom geeft Johannes dat Jezus het hoofd buigt en de geest geeft wel? Waarom deze toevoeging hier? Heeft hij dit toegevoegd om de indruk te wekken dat Jezus op dat moment sterft? Maar dan gebruikt hij een Grieks woord 'overleveren', dus hij geeft de geest over. En zelfs dan nog hoeft dit niet te betekenen dat Johannes bedoelt dat hij sterft. Voor sterven en doodgaan gebruikt het Grieks andere woorden...
- * Onmiddellijk nadat Jeshua/Jezus bij Miryam zijn hoofd buigt (en niet de geest geeft), doorboort de soldaat zijn speer in Yeshua's zijde. Dan stromen water en bloed stromen naar buiten. Is dit een teken van leven of dood?
- * En hoe zijn de bloedsporen op de lijkwade van Turijn te interpreteren? Leeft hij nog of is hij al gestorven wanneer hij in deze enorme doek gewikkeld wordt?
- * Het wordt erg donker tussen 12.00 en 15.00 uur. Wanneer het op de vrijdagmiddag vroeg donker wordt, beginnen en de sabbat en de Pesach. Dan moeten de 'lijken' worden verwijderd. Is dat de reden waarom iedereen haast lijkt te hebben? Omdat het veel eerder donker wordt dan normaal?
- * In de versie van Johannes gaat Jozef van Arimathea naar Pilatus en geeft Pilatus hem verlop het lichaam van Jezus weg te halen. Zie Joh. 19:38; Mt. 27:57-58; Lc. 24: 50-52 en het GBC [40:1]. Waarom werkt Pilatus mee? Is dat omdat hij de Sabbatsregels kent? Is dat om een andere reden?
- * De evangelist Marcus (15: 43-45) schrijft:
"Joseph van Arimathea had de moed en ging naar Pilatus en vroeg om het lichaam van Jezus. En Pilatus vroeg zich af of hij al dood was; en hij riep de centurio en vroeg hem of hij al dood was. En toen hij van de centurio hoorde dat hij dood was, schonk hij het lichaam aan Joseph."
Pilatus wist dus niet zeker of Jezus al gestorven was. Want in dat geval zou hij een zeer vroege dood gestorven zijn. Pilatus maakt de indruk daar verbaasd over te zijn... Waarom stierf Jezus dan zo vroeg? Is hij wel echt gestorven?

Ondanks het feit dat de Laconneau-Traditie volhoudt dat Jezus aan het kruis is gestorven, waag ik dit te betwijfelen. Tot zover de beschrijving van diverse gevonden ruwe diamanten die hier en daar nog wat geslepen en gepolijst moeten worden. Wordt vervolgd!

Annine van der Meer, 14 februari 2022.